ОКРЪЖНА БИБЛИОТЕКА
гр. В. Търново

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Година XXXVII
1979
СЕПТЕМВРИ
6
Четвъртък

Вестникът е основан през 1943 година

Брой 107 (4250)

Цена 2 стотинки

Пред тридесет и пет годишния юбилей на свободата

Предпразнични дарове за павликенчани

Тържествено откриване на комбината за опаковки „Съба Енева" и Хлебозавода • Ярък пример на усвояване изискванията на XI конгрес на БКП и Националната партийна конференция

Снощи жителите на град Павликени и селищната система получиха хубави дарове пред Празника на свободата — разширение и нов завод на комбината за опаковки „Съба Енева" — носител на орден „Червено знаме на труда" и модерен Хлебозавод.

Скъпи гости на трудещите се от града на двете тържества бяха министърът на горите и горската промишленост Янко Марков, секретар на Постоянното присъствие на БЗНС, първият секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев, членът на ЦК на БКП Йордан Костов, Михаил Николов, председател на Окръжното ръководство на БЗНС, секретарят на Окръжния комитет на БКП Николай Пашов, първият заместник-председател на Окръжния народен съвет Никола Найотов и други.

Тържеството в комбината за опаковки откри Стефан Христов, първи секретар на общинския комитет на БКП. Доклад за развитието на предприятието в Павликени изнесе директорът на комбината Петър Николов.

През 1967 година, каза той, един малоброен, но амбициозен колектив започна наряжването на доставените от СССР картони с една твърде остаряла, внесена през 1900 година машина, „Вагнер" в примитивни навеси и непригодни постройки на ДСП „Текстилни влакна". И работници, и ръководители опразваха старите сгради, участвуваха в монтажа на постепенно доставяното оборудване Първата година те записаха обща промишлена продукция 537 000 лева. Сега, в навечерието на 35-годишнината на социалистическата революция у нас, колективът на комбината за опаковки „Съба Енева" обединява заводите: в Павликени, „Хаджи Димитър" в Сопе, „Чайка" във Варна и Завода за велпапе в Стражица. Колективът на завода в Павликени очаква да приключи четвъртата година на седмата петилетка с обща промишлена продукция за около 22 милиона лева. Този голям успех се дължи на претворяване в живота изискванията към партийните и стопанските дейци, към всеки труженик на този етап от развитието на нашата страна — пълно използуване на наличните резерви, едновременно с ритмичното натоварване на наличните мощности да се извършва реконструкция и модернизация, обновяване на производството и изграждане на нови мощности в съответствие с последните достижения на научно-техническата революция, с възможно най-малък разход на валута, със собствени сили на колективите. Това именно най-добре

Другарят Янко Марков прерязва трицветната лента и честити новата придобивка на павликенчани.

прилага в своята дейност колективът на откриващия се официално Завод за хартиени опаковки в Павликени. На основата на генералната смет ка и проекта за разширяването и изграждането на новия завод, под ръководството на партийната организация, всяка новодоставена машина се пуска в действие под временни навеси до новоизграждащите се нови халета и корпуси. С помощта на обединението ръководството проявява голяма инициатива за привличане в комбината на нова, но бездействуваща в други предприятия подходяща техника. По този начин са създадени предпоставки комбинатът да се превърне в център на опаковъчната промишленост в страната. През изтеклите 12 години колективът не познава неизпълнение на годишните задачи по всички качествени и натурални показатели. Усвоени са такива важни за народното стопанство изделия: каширано алуминиево фолио, екструдирани хартии и картони, кашрани картони, опаковки от картон с печат за хранително-вкусовата, фармацевтичната и тютюневата промишленост, на които вече вносът от капиталистическите страни е прекратен. Реализирана е икономия от 4 милиона валутни лева. Вчера, в деня на откриването на комбината, бе пусната в експлоатация и нова машина за покрития, с която тук могат да се произвеждат хромови хартии и хартии със конатекс. Налице са условия в скоро време да се отговори на изискванията на потребителите за луксозни опаковки, на база алуминиево фолио, различни покрития, ламинирани хартии и др. Готови са помещенията, в които могат да се монтират допълнителни машини за окончателното решаване на проблема за качеството и спиране вноса на всички видове опаковки.

Още в хода на разширението, реконструкцията и модернизацията проектната мощност на завода в Павликени е достигната и надмината в натурално и стойностно изражение. Себестойността по проекта е намалена с близо 13 пункта, рентабилността на 100 лева производствени фондове и печалбата са надминати два и половина пъти. Така определеният срок за откупуване на производствените фондове е намален близо два пъти.

В основата на тези безспорни и радостни постижения стои непрестанната грижа за квалификацията и преквалификацията на кадрите, за изучаването и прилагането на челния опит, широкото стимулиране на рационализаторите и изобретателите. Основните специалисти и изпълнителските кадри са обменяли опит и повишавали своята квалификация в ГДР, ЧССР и СССР. С предприятието, основен доставчик на оборудването „Кама" в град Дрезден — ГДР, комбинатът всяка година размяня специалисти и майстори, които на място проверяват как работи произведеното от тях оборудване, а тези, които в Павликени се трудят на него, се запознават с производството и изискванията за експлоатацията му.

Колективът вече има соли ден отряд първенци и орденоносци. Димитър Ненов и Георги Петков още през 1978 година, а неотдавна и Кръстю Костадинов рапортуваха за предсрочно изпълнение на личните си планове за седмата петилетка. Всепризнат е приносът на Марин Димитров, Христо Рашков, Детелин Мадаров, Веселин Петков, Никола Николов, Йордан Бобев и други.

Преизпълнението на натуралните и качествените показатели даде възможност на колектива да увеличи социалните си придобивки. През изтеклите 12 години за соци

На 4 стр.

Срещи с участници в антифашистката борба

В залата на общинския народен съвет във Велико Търново вчера се състоя традиционната пред празника на свободата среща на бюрото на общинския комитет на Партията с активните борци против фашизма и капитализма в общината, в която взе участие и председателят на Окръжния народен съвет Димитър Църов. На срещата присъствуваха и председателите на общинските и клубните съвети на активните борци против фашизма и капитализма в окръга, представители на общинските ръководства на професионалните съюзи и Комсомола.

Срещата бе открита и ръководена от първия секретар на общинския комитет на БКП Антон Гугов. Доклад за съвместната работа на общинския съвет на борците против фашизма и капитализма с профсъюзните и комсомолските органи и организации прочете Стефан Цонев, председател на съвета.

В изказванията си Константин Павлевски, завеждащ сектор „Културно-масова работа" на Окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма, и Александър Наков, първи секретар на общинския комитет на ДКМС, отделиха внимание на отделни аспекти от работата на активните борци против фашизма и капитализма с профсъюзните и комсомолските ръководства на производствените бригади и на приноса им за патриотичното възпитание на младежта.

С топли приветствени думи от името на Окръжния комитет на Партията към участниците в антифашистката борба се обърна Димитър Църов. В приветствието си той припомни съдбоносните събития през септемврийските дни на 1944 година и скъпата цена на свободата, за която 250 комунисти, сдружени земеделци и комсомолци от окръга пожертвуваха живота си. Другарят Църов говори и за успехите на окръга и града в изграждането на новото социалистическо общество, за развитието и перспективите им.

Гласувана бе телеграма до ЦК на БКП.

Преди срещата активните борци против фашизма и капитализма положиха венец на Братската могила.

— — —

По инициатива на общинския комитет на Отечествения фронт, общинския съвет на профсъюзите, общинския съвет на жените и Профсъюзния дом на културата в четвъртък във Велико Търново се състоя среща на жени-активни борци против фашизма и капитализма от общината с жените-орденоносци и първенци в социалистическото съревнование.

В навечерието на светлия деветосептемврийски празник във всички общини се организират срещи на активни борци против фашизма и капитализма и срещи на поколенията.

Николина ЯМБОЛИЕВА

Гости от побратимената Полтавска област

В дните преди Празника на свободата и във връзка с него в Свищов гостува делегация на побратимения му град Кременчуг от Полтавска област на Украинската съветска социалистическа република в състав: Николай Иванович Залутяк — председател на градския съвет на народните депутати, Юрий Михайлович Крюков — генерален директор на Крюковския вагоностроителен комбинат в Кременчуг, и Тамара Сергеевна Яломист, шивашка работничка.

Вчера делегацията посети Велико Търново. В Окръжния комитет на Партията се състоя среща, на която секретарят на Окръжния комитет на БКП Христо Станев запозна гостите със социално-икономическото развитие на окръга, със задачите, които решава окръжната партийна организация и с успехите на трудещите се в чест на 35-годишния юбилей на социалистическата революция.

Съветските гости се запознаха и с някои от забележителностите на старопрестолния град.

(Соб. инф)

ДНИ НА УПОРИТ ТРУД

Прибирането на лука — основна задача в АПК — Полски Тръмбеш • Пълната мобилизация на силите — главно условие за изпълнение на задачите

Дните на селскостопанските труженици от АПК — Полски Тръмбеш пред Празника на свободата са изпълнени с упорит труд. Всичко, което трябва да се свърши сега, е срочно и отговорно. Но основна задача е прибирането на лука и ароматната ароматна, които заемат важно място в икономиката на комплекса. Както сподели председателят на общинския народен съвет Иван Явашев, сега за това е създадена пълна мобилизация на всички трудови ресурси. Освен средношколските и студентските бригади, в помощ на селското стопанство в тези дни са служителите и работниците от предприятията и учрежденията на територията на общината.

В производствения участък в Обединение във вторник бяха дошли да помагат служителите и работниците от цеха за радиочасти в селото и от Комбината за битови услуги в Полски Тръмбеш. Тук работят и 50 ученика от СПТУ по железопътен транспорт в Горна Оряховица с ръководител Йордан Стоянов **(част от тях на снимката)**. Два дни на полето са били и служителите от производствения участък. Ръководството на участъка е взело мерки да се създаде стремеж у бригадирите към най-добро уплътняване на работния ден. На всеки от служителите в производствения участък е определена норма за двата дни. Ако той не я изпълни, отива на трета, но тогава не му се начислява полагащото му се в службата трудово възнаграждение. На предприятията, които изпращат бригадири в Обединение, също е определено колко тона продукция трябва да извадят и преработят. Всяка от бригадите работи самостоятелно, което позволява да се контролира качеството на работата. Част от тази продукция е извозена в стопанските дворове — под навеси, за да може да се преработва и при лошо време. В това са включени и животновъдите. Досега в производствения участък е изкупен половината от предвидения в плана лук.

Успоредно с това се вади захарно цвекло, прибира се слънчоглед, започна и прибирането на царевицата и направата на силаж от нейните стебла. Всички машини в участъка са комплектовани и работят на две смени.

В производствения участък в Долна Липница полето също е „фронт". Освен 60-те студенти, в прибирането и подготовката на лука за изкупуване и над 100 бригадири от администрацията на АПК и Комбината за битови услуги в Полски Тръмбеш. От 800 дка до 4 септември бяха освободени 600 дка. До 7 септември в участъка ще приключи прибирането на лука. Но както сподели ръководителят на участъка Йордан Спиридонов, има опасност част от арпаджика да остане неприбран, тъй като студентската бригада ще бъде насочена към бране на домати (участъкът има 300 дка късноузреещи сортове, над 40 на сто от които след няколко дни ще бъдат готови за бране). За прибирането на продукцията са мобилизирани всички трудови ресурси в селото. В помощ ще отидат и учениците от основното училище. Но въпросът няма да се реши. Затова ръководството на АПК и Окръжният бригадирски щаб трябва да изпратят допълнително бригадири в Долна Липница.

За прибирането на другите култури в участъка са запазени хубавата организация и традициите от лятната кампания. На всеки три дни в агрегатната група при слънчоглед се отчита социалистическото съревнование и на първенеца се връчват преходно червено знаме и парична награда. За последната тридневка техник-осител е комбайнерът Георги Радославов **(на снимката)**. Пълна поточност и добро уплътняване на техниката и транспортните средства са създадени и в агрегатната група, която вади захарно цвекло с ръководител механикът Георги Минчев. Вече започна прибирането и на редовната царевица. Привършва предсеитбената обработка на площите за есенниците.

В тези предпразнични делници наистина няма маловажни неща — това добре са разбрали труженици от АПК в Полски Тръмбеш. Затова се стремят максимално да използуват всеки хубав ден за прибирането на продукцията, за изпълнението на плана.

Емилия ГУГОВА
Снимки Иван ДИМИТРОВ

Нови обекти в Килифарево

Във вторник стотици трудещи се от Килифарево и района, много гости от окръжния град и София се стекоха на площада пред новата сграда на общинския народен съвет, за да вземат участие в тържествения митинг по случай 35-годишнината на социалистическата революция в България. Преди това колективи от предприятия и учреждения окичиха с венци и цветя братската могила и бюстовете-паметници на загиналите антифашисти.

В доклада си Никола Атанасов — първи секретар на общинския комитет на БКП, проследи основните моменти от борбите на трудещите се в района, които водиха под ръководството на Партията до народната победа, постиженията във всички отрасли и най-близките перспективи. След прочитането на телеграма до ЦК на БКП бяха тържествено открити новите обекти в града — общинският народен съвет с красива ритуална зала, филиална поликлиника и административна сграда на РПК със закусвалня.

Михаил МАНОЛОВ

Битката при село Константин

Към 1 септември 1944 година Еленската партизанска чета, която действуваше в района на бившата Еленска околия, се установи на лагер в околностите на махала Бойковци (Ресенлии), Константинска община.

Тук ние се опряхме на нашите ятаци — семейство Никола и Велика Ганчеви. Свързано с борбите на Партията още в 1920 година, през 1944 годи на то е вече едно от най-сигурните яташки семейства в този район. Не може човек да забрави картината как бай Никола с дисагите, с пълни с хляб, а кака Велика и нейната снаха Митка с менчетата и арма гите носеха храна в лагера на четата.

Без много да се бави, ръководството на четата, в изпълнение на Окръжно № 4 на Централния комитет на БРП за нанасяне на последния решителен удар върху монархофашистката власт, организира активни действия за завземане на села и територия в този район.

На 6 септември 1944 година след обед четата, разделена на групи, проведе акция в няколко села и махали, а именно: Божевци (Конезрели) — 123 къщи и 460 жители, Бойковци (Ресенлии) — 82 къщи, 439 жители, Изгрев (Сборище) — 42 къщи и 252 жители, и Кожух — 40 къщи, 236 жители. Проведоха се събрания и народът ни посрещна много радушно. В Божевци стана истинско народно веселие с песни, хора и народна трапеза.

Тук научихме, че на 5 септември съветското правителство е обявило война на България. Това още повече повдигна духа и настроението ни.

След акцията цялата чета се събрахме в Бойковци у нашия ятак бай Никола. Разположихме се в овощната гради на. Вечерта ръководството на четата заседава и бе решено сутринта на 7 септември група от 5 души партизани под ръководството на Тодор Кърев (Крум) да замине за с. Константин и да води преговори с кмета и началника на полицейския участък за предаване на властта. Константин е едно от големите и средищни села в Еленския край с 280 къщи и 1700 жители и установяване властта на Отечествения фронт имаше голямо политическо значение.

Сутринта рано групата замина за Константин. Там действително не е оказана никаква съпротива. Кметът и старшията на участъка — с 5 души полицаи, предават общината и оръжието.

По нареждане на Тодор Кърев е обявено всички притежатели на оръжие незабавно да го предадат. Осигуряват се постове на изходите на селото към град Елена и към Майско. След това изпращат двама души — Тодор Бакърджиев и Драган Кутев, да ни съобщят, че селото е в ръцете на партизаните и четата трябва да се придвижи за Константин и да донесат няколко пушки.

През това време в Бойковци към нас се присъединиха още няколко души и двамата другари от Константин. С тях четата вече наброяваше 41 човека. Със седем каруци, разделени по отделения, към 9.30 часа на 7 септември тръгнахме за Константин.

Издадена бе заповед да не се стреля — имаше се предвид избликът на радост и вълнение от наближаващата свобода да не стане причина за стрелба.

Когато наближихме Константин към 10—10.30 часа, на около 100—200 м от селото, по нас бе открит силен пушечен и картечен огън. В първия момент, както бяхме на каруците, не бяха дадени никакви жертви. Всички скочихме и залегнахме в единствената канавка на пътя. Трябваше да приемем боя в крайно неизгодна позиция и силно изненадани от случилото се. Позицията ни бе неизгодна, защото на запад от пътя (ние идвахме от южната страна на селото) към дерето започваше открито пространство, а на изток — открит гол склон, насреща откъм селото се стреляше, на юг също бе открито пространство, обстрелвано от врага. Жандармерията действително бе заела банарията на църквата. Ние бяхме на открито и всяко наше действие се наблюдаваше, а противникът се беше окопал. Нищо не виждахме, само чувствувахме неговия картечен и пушечен огън.

Малко е да се каже, че силите бяха неравни. Срещу всеки партизанин, който беше въоръжен я със стара пушка или само с пистолет, с малко боеприпаси, стреляха с пушки, автомати, картечници по пет фашисти. Въпреки това приехме боя и го водехме смело, с чест и докрай.

Водейки боя, започнахме да се изтегляме по канавката в посока на Бойковци. Първи се изтеглихме тези, които бяхме в предпоследната и в последната каруца. За да излезем от обсега на противника, следва ше да преодолеем едно открито пространство от около 30—40 м, което се обстрелваше от картечница. Така бяхме притиснати от куршумите, че едно малко надигане от няколко сантиметра можеше да костува живота.

На височината, извън обсега на боя, се събрахме 6—7 души и обмислихме как да помогнем на останалите другари. Решихме да атакуваме в тил жандармеристите, които се бяха окопали на пътя, на западната страна. Но когато се насочихме натам, видяхме, че идват нови подкрепления на жандармерията. Като се разгръщаха, всъщност те идваха в нашия тил. Това бе ротата на поручик Гужгулов от с. Средни колиби.

Нямахме друг изход освен да се изтеглим към лагера с. Бойковци. В същата посока се придвижиха всички другари, които успяха да се изтеглят от мястото на боя.

В тази битка ние дадохме 6 души убити. Първи загина интендантът на четата Иван Калчев (Тинко). При опит да хвърли саморъчно направена от него бомба бе убит Никола Драганов (Коста). Близо до мен бяха убити Иван Къндев (Ангел) и Иван Глушков (Методи). Тежко ранен беше Христо Станев (Младен), който с помощта на другарите и на желязната си воля бе изтеглен от полесражението до с. Светославци. Оттук, придружен от Елена Пелтекова (Румяна), с каруца тръгват за гр. Елена при д-р Петков за медицинска помощ, обаче по пътя Христо Станев (Младен) почива. Ранен е и политкомисаря Пенчо Цонев (Мойсей). С още няколко партизани той води бой до последния куршум, но биват обкръжени и при залавянето им едни от жандармеристите го разстрелва. С нас от Бойковци тръгна 11-годишният Стою Иванов Стоев, който също беше убит.

И така, в неравен бой, два дни преди 9 септември 1944 година, загинаха с неувяхваща слава прекрасни другари.

Но как се стигна до това? След завземането на Константин от група партизани кметът Ралчев изпраща 14-годишния Николай Симеонов Патев — син на Симеон Христов Патев, бивш народен представител от крилото на Гичев, помощник-кмет на София — с колело до Беброво. По телефона съобщава на полицията в град Елена, а от там — на командира на жандармерийската дружина във Велико Търново капитан Джамбазов. Същият разпорежда на подчинените си части в Елена и с. Средни колиби под командуването на поручик Гужгулов да завземат Константин и пленят или избият партизаните. Било е известно, че голяма група партизани ще дойдат откъм с. Бойковци.

Ето защо жандармерията веднага заема пътя Константин—Бойковци и завързва престрелка с групата партизани в Константин. Другарите са били принудени да напуснат селото, но в северна посока и не са имали възможност да ни предупредят.

Изтегляйки се от мястото на боя, по-голяма част от четата се събрахме в с. Бойковци и се установихме на лагер в горите между Бойковци и Чакали, вземайки всички мерки срещу евентуален опит на врага да ни преследва.

На 8 септември, водени от нашия ятак Стефан Терзиев, се придвижихме към с. Чакали и на 9 септември го завзехме. Научихме за завземането на властта от Отечествения фронт и навлизането на съветските войски у нас. От Чакали с камион заминахме за м. Ганев дол, където преспахме в дома на Тодор Кърев.

На 10 септември сутринта отидохме в с. Константин и се поклонихме пред пресните гробове на убитите другари.

ген.-майор Радул МИНЧЕВ
бивш партизанин от Еленската партизанска чета

ПО СЛЕДИТЕ НА ПОДВИГА

В съботната утрин възрожденска Елена ги събра от всички краища на родината.

Балканът пред доблестните си чеда ласкаво — както се посрещат скъпи, дългоочаквани гости. Стръмната лъка тушна пътека отново ги изведе както някога горе, на високото в бившата махала Ресенлии на сегашното село Бойковци при бедната къщица на техните незабравими бай Никола и кака Велика Ганчеви. Сълзи заблестяха в очите на тези корави хора, когато от одърчето се надигна на вече грохналата баба Велика — тяхната партизанска майка. Всички с мълчалива благодарност и преклонение стискаха напуканите старчески ръце, месили хляб им, кърпили дрехите им.

Ето я овощната градина на някогашния партизански лагер, ето я станчката, където се е решила паметната акция на 7 септември 1944 година в село Константин. От тук със своята важна мисия — да убедят кмета и полицията в селото да предадат властта — се отправят петимата „парламентьори" Михаил Казалъков, Тодорка Ставрева, Тодор Кърев, Райчо Ангелов и Стефан Шабарков.

Влагата на спомените отново замъгляваше зениците. А когато Тодорка Ставрева (Лиляна) подхвана „Хей поле широко" и всички запригласяха, нещо като че ли стисна за гърлата и нас, наблюдателите на партизанското тържество, което се повтаряше след 35 години.

Пътеката затича надолу — очакваха ги в Костел, където вече бяха пристигнали бившите партизани от сливенския отряд „Хаджи Димитър". И отново братски прегръдки, както винаги, когато се срещат бойни другари.

Вечерта те, живите, сведоха глави пред безсмъртния подвиг на другарите си, паднали със смъртта на храбрите край село Константин малко преди да изгрее дългоочакваната свобода.

Веселин ДОЛЧИНКОВ

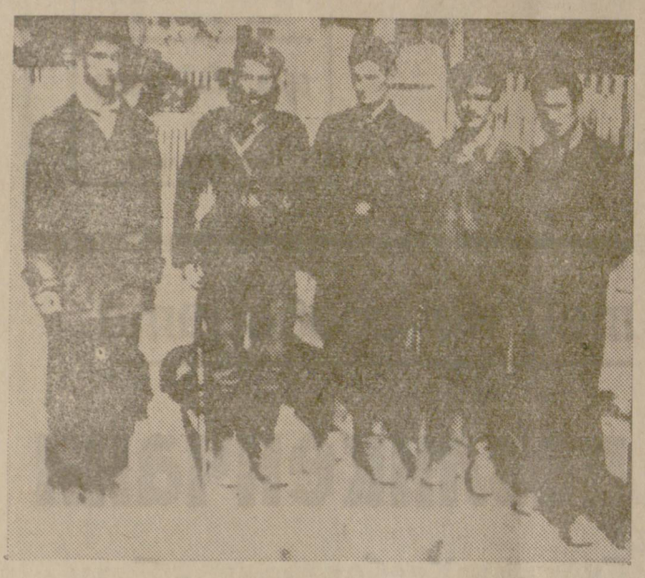

Те, „парламентьорите" на отряда, се събраха отново след 35 години и се наредиха по същия начин, както тогава, на 9 септември 1944 година. От ляво на дясно: Михаил Казалъков, Тодорка Ставрева, Тодор Кърев, Райчо Ангелов и Стефан Шабарков.

Партизанската майка баба Велика Ганчева и къщата в Бойковци откъдето четата тръгва към своето безсмъртие

Години на борба и възход

9 септември — национален празник на Корейската народнодемократична република

Вече 31 години Корейската народнодемократична република — първата в историята на Корея суверенна държава на работническата класа, трудовото селячество и народната интелигенция — върви по пътя на социализма. Под ръководството на своя авангард — Корейската трудова партия, с огромната помощ на Съветския съюз и другите социалистически страни, корейският народ осъществи коренни социално-икономически преобразования, постигна забележителни успехи в изграждането на народното си стопанство, в развитието на националната си наука и култура. Тези успехи придобиват още по-внушителни очертания, като се има предвид, че КНДР трябваше да преодолява невероятни трудности, обусловени от многовековната изостаналост, от пагубното японско колониално господство, а накрая и от кръвопролитната война срещу американските агресори и техните южнокорейски марионетки.

Днес страната разполага с модерна индустриална база и развито високопродуктивно селско стопанство. С постоянно високи темпове се развива електроенергетиката, каменовъгленатa, минно-добивната и химическата промишленост, черната и цветната металургия, тежкото и транспортното машиностроене. Сега само за 5 дни КНДР произвежда толкова промишлена продукция, колкото е произведена през цялата 1914 година — периодът на най-високо промишлено равнище за цялото почти четиридесет годишно японско колониално господство. В областта на селското стопанство, чиято основа е производството на зърнени храни, също са постигнати забележителни резултати. Изградена е широка мрежа от напоителни системи, все повече селскостопански дейности се механизират и електрифицират.

Главната цел във външно политическата дейност на КНДР, продиктувана от вижданията на целия корейски народ, е постигането на национално единство между Севера и Юга върху мирна демократична основа.

Народна република България заедно с другите братски социалистически страни оказва всестранна подкрепа на КНДР в изграждането на социализма. На международната арена страните от социалистическата общност безрезервно защищават законните интереси и искания на КНДР, нейните конструктивни усилия за оздравяване на политическия климат в Корейския полуостров, за разрешаване на корейския въпрос, което ще бъде важен принос за делото на мира и сигурността в Далечния изток, Азия и света. Всичко това укрепва международните позиции на КНДР, дава нов импулс на нейните инициативи за мирно обединяване на Корея, за създаване на всички необходими политически, дипломатически и икономически предпоставки за нови успехи в изграждането на социализма.

(БТА)

Различни видове висококачествени платове се произвеждат в текстилния комбинат в Пхенян.

Етиопия устремена към бъдещето

12 септември — национален празник на Социалистическа Етиопия

Пета година 30-милионният народ на младата африканска република, която сега официално се нарича Социалистическа Етиопия, строи новия живот. Строи и отблъсква въоръжения натиск на външните и вътрешните контрареволюционни сили, които се опитват да разпокъсат страната и да спрат процеса на демократични преобразования.

До победата на революцията от 1974 г. Етиопия беше изостанала аграрна страна. 90 на сто от цялата земя принадлежеше на големите феодали, 80 на сто от селяните бяха арендатори, които даваха на собствениците 3/4 от реколтата. В промишлеността 70 на сто от капиталовложенията бяха чуждестранни.

След свалянето на монархия та властта премина в ръцете на Временния военен административен съвет (ВВАС), който започна дълбоки социално-икономически преобразования със социалистическа насоченост. Целта бе: създаване на народнодемократична република, истинска пролетарска партия и единен народно-революционен фронт.

В селското стопанство вече е постигнато много. Аграрната реформа от 1975 г. направи земята обществена собственост. На безимотните бе раздадена земя, навсякъде се създават селски сдружения за колективен труд. Към днешна дата такива организации има 26 000. Държавните стопанства в национализираните земи вече заемат 90 000 хектара.

Расте и делът на промишлеността в общия национален продукт. 90 на сто от цялото промишлено производство се контролира от държавата. Под държавен контрол е и външната търговия, национализирани са частните банки и застрахователните компании.

Преди революцията Етиопия търгуваше главно с капиталистическите страни. Сега съществено място във външно-икономическите й връзки заемат страните-членки на СИВ.

НР България е от страните, които от самото начало твърдо подкрепят етиопската революция. С политически средства и с икономическа помощ нашата страна продължава да се бори за бъдещето на Социалистическа Етиопия. Връзките между двете държави укрепват всяка година. През 1977 г. председателят на ВВАС Менгисту Хайле Мариам посети България и води плодотворни разговори. На следващата година другарят Тодор Живков бе в Етиопия и отношенията между двете страни станаха още по-близки. Сегашните българо-етиопски спогодби за политическо, икономическо и научно-техническо сътрудничество, за търговия, транспорт и кредитиране са много перспективни. Преди две години в София другарят Менгисту Хайле Мариам каза: „Ние имаме голямо желание да се учим от опита на вашата партия и вашия народ. Ще правим всичко отличните ни отношения да се разширяват, да добиват все по-големи перспективи". НР България също е решена да усъвършенствува отношенията си с Етиопия в интерес и на двете страни, в интерес на прогреса и мира. (БТА).

Първи упражнения по писане за децата от една детска градина в столицата Адис Абеба. Преди революцията тук нямаше нито едно детско заведение. Днес техният брой е 29.

В съдбовните дни

Три срещи с моите родители са се запечатали в паметта ми през съдбовните дни на 1944 година — година на победата на социалистическата революция. Първата ми среща с тях беше срещу 1 май. В началото на април 1944 година преминах в нелегалност при опит за арестуване и не бях се подготвил с облекло за партизанския живот. Сторих хабер на родителите си по нашата ятачка баба Каличка да ми приготвят необходимите дрехи и обуща. Вечерта с Михаил Цонев Пенчев (Пеко), политкомисар на отряда, се озовахме в дома. Какво беше учудването ми, когато там заедно с майка ми и баща ми заварих и чичовците си Димо и Пенчо Пейкови, повикани от майка ми. Чичо ми Димо (един от основателите на Килифаревската партийна организация) взе да ме убеждава да остана, да се предам, а той щял да уреди въпроса. Майка ми заключи вратата и взе да плаче, баща ми беше пребледнял и само се изпречи пред мен, когато тръгнах да излизам. Дрехи и обуща не вземах. С баща ми се сборичкахме, в сблъсъка разкървавих ръката му, изкъртих бравата на вратата и заминах. Навън чух плача на майка си и гласа на чичо Димо. „Нека си къса главата!"

Втората ни среща беше към средата на август, когато освободиха интернираните. Родителите ми, както и много от близките на партизани от Килифарево, бяха интернирани в началото на юни в Златоград, а нашата къща бе ограбена. Като разбрах, че са се завърнали живи и здрави, решших да си отида и да ги видя. Майка ми ме посрещна със страх. Престоях един ден, баща ми купи необходимите неща. Майка ми трепереше, от къщи не излезе, но вече не ме караше да се предавам, защото беше разбрала демагогската политика на Багрянов:

— Пази се, синко. Искат да ви хванат и да ви убият. Карат ни да ходим да ви търсим по горите, че уж нищо лошо няма да ви сторят. Но ти се пази и не се връщай у дома, защото често правят обиски да те търсят.

Това беше вярно. Още същата нощ на разсъмване блокирали къщата. Карали я да се качи по стълбата на тавана с лампа в ръка, за да не би, ако съм там, да убия някого от тях, а тя да бъде жертвата.

Третата среща беше на 9 септември 1944 година, когато към обед майка ми разбра ла за победата и дойде на „Пясъка" в Килифарево, където трудовите хора ни посрещнаха. Тази среща е запечатана от фотографа. Докато другите се радваха и възторзите напираха, майка ми плачеше от радост, че съм жив и здрав и викаше да се прибера у дома и да не напускам родното огнище. Тя не знаеше, че борбата не беше свършила. Предстоеше укрепването на народната власт и доунищожаването на фашистите.

И аз отново излитнах от бащиното гнездо.

Иван ПЕЙКОВ
бивш партизанин

Нашето участие в XXXV международен панаир в Пловдив

В понеделник, 3 септември, разтвори вратите си XXXV международен панаир в Пловдив, който ще продължи до 10 септември. Нашият окръг се явява с панорамата на своите успехи, постигнати през 35-те години свободен труд

Икономиката ни през тези години се развива с устойчиви темпове. Ускорено развитие бележат радиотехниката, електрониката, химията. В изпълнение решенията на XI конгрес на БКП, Националната партийна конференция и Юлския пленум на ЦК на Партията от 1978 г. за решително повишаване качеството и ефективността на производството, нашият окръг демонстрира значителни постижения. По казателно в това отношение е обстоятелството, че износът на продукция от машиностроителните предприятия вече заема 36 на сто от общия износ, а на изделия на електрониката — 10 на сто. Ние се явяваме на панаира с по-високо равнище и на експортната продукция от другите отрасли.

С нови разработки се представя Комбинатът за складова техника „Янтра" — Горна Оряховица. Интерес предизвиква трансманипулаторът ТС—10А, който работи с три режима на управление — ръчен, полуавтоматичен и автоматичен. За пръв път се показват машини от този комбинат в съвместна работа с транспортно-разпределителна система и контролно управление от диспечерски пулт. Показани са и 8 модификации верижни електротелфери, консолни кранове, които се монтират на стена—перспективни изделия, които се търсят на международния пазар.

Нова разработка е и вакуум-шнековата преса ПВШ—200, дело на Базата за развитие и внедряване в Дебелец.

Комбинатът за радиотехническа апаратура — Велико Търново се представя с радиоприемници — самостоятелно изделие на Базата на техническо развитие и внедряване към комбината — „Елица" и „Кантата". Показан е и стерео-магнетофон „Опал" с монтирано съветско шаси. Изложени са и телевизорите „София—31, 21, 22", които са значително подобрени в сравнение с досегашните.

Със системата за телеобработка „ЕСТЕЛ—2" са показани и видеотерминалите — собствено производство — „ИЗОТ—7925".

Привличат вниманието на посетителите новите спални — комплекти „Лилия—2" и „Лилия—3" на мебелния завод „Победа" — Велико Търново, чийто изделия години наред носят медали за колектива на предприятието. С богато разнообразие от нови стоки се представя и химическата промишленост в окръга. Нейните представители са СХК „Свилоза" — Свищов и Заводът за пластмасови изделия във Велико Търново. Богата е гамата на детски и диетични храни, произвеждани от Свищовския консервен завод.

Предприятията от павликенската селищна система са изпратили различни видове джанти—карни и за леки автомобили, фуражомелки за груби фуражи, брана — ротационна иглена БРИ—56, приспособление за прибиране на соя, активна вентилация АВ—12, шнекова—Е—512 и Е—516.

Еленската община се представя с ремарке—12-тонно бордово и ремарке 12-тонно самосвално, с кухни стъклени блокове, профилно стъкло, бутилки.

Интерес предизвикват разнообразните вина, колбаси, деликатеси.

МЗ „Първи май" — Полски Тръмбеш представя тороразпръсквач в различни модификации. Най-различни видове са спортните топки, произвеждани във фабрика „Етър" — Велико Търново. Много са и изделията, показани от Обединеното предприятие за строителни материали, от фабрика „Васил Левски", от предприятията на местната промишленост, сред които особено впечатление прави продукцията на фабрика „Сърп и чук", на комбинатите за услуги във Велико Търново и Горна Оряховица, ТПК „Девети септември" — Стражица и други. А само фабрика „Деню Георгиев" във Велико Търново демонстрира над 50 модела нови детски юношески облекла, съобразени с последните модни изисквания и правителствените решения за подобряване качествата на изделията за деца, по случай Международната година на детето.

Общото участие на окръга в тазгодишния международен панаир в Пловдив възлиза на 239 изделия, при 135 експонати на миналогодишния панаир. От тях 25 са съвършено нови изделия.

На всеки Плодивски панаирние се явяваме с нещо ново, с нещо по-интересно от предшествуващата година. То ва е напълно естествено, защото успехите ни във всички области на народното стопанство с всяка измината година стават все по-големи, по-значими. Нашата страна печели все по-голям международен авторитет и дял затова имат и десетките производствени колективи от окръга.

Кунка СИМОВА
специалист в Окръжен народен съвет

Предсрочно

В трудовата надпревара за посрещане 35-годишния юбилей на социалистическата революция в България с достойни дела се включват и всички колективи от търговските обекти на СДТ „Нар маг" — Велико Търново. В навечерието на деветосептемврийския празник са постигнати и първите високи успехи.

Предсрочно изпълниха десетмесечните си планове по токооборота колективите на магазините „Симфония", за телевизори, за килими и за домашни потреби с отговорници Тинка Йорданова, Славка Маджирска, Йоана Донче ва и Янка Манчева, на магазин 124 с отговорник Георги Андреев и магазин 122 с отговорничка Мария Стиланова.

Маргарита МАРКОВА

Трудови победи

Работниците и специалистите от най-голямото предприятие в окръга — СХК „Свилоза" — Свищов посрещат най-светлия ден в историята на нашия народ с високи трудови завоевания, успешно се внедряват бригадната организация и вътрешностопанската сметка. На все по-широка основа се разгръща социалистическото съревнование, все по-добри резултати се постигат в борбата за икономия на материални ресурси. Планът за общата промишлена продукция за осеммесечието е изпълнен 107,05 на сто. Изпълнени са и натуралните показатели: при целулозата — 104.03 на сто, изкуствените влакна — 102.11 на сто, резервните части — 125,14 на сто. Реализирани са икономии на материали, суровини, горива и енергия за 4 432 000 лева, а годишният план за икономически ефект от рационализаторската дейност вече е преизпълнен.

Похвала заслужават творците на техническия прогрес от „Воден блок", които постигнаха десеткратно преизпълнение на рационализаторската си програма. А младежката производствена единица „Асен Златаров" от цех „Антикорозинен" при Ремонтно-механичния завод изпълни на 20 август деветмесечния си план.

Юлия КУЛИНСКА

Успехи на везностроителите

В чест на 35-годишнината на деветосептемврийската победа работниците и специалистите от Завода за автоматични везни — Лясковец мобилизират силите си за постигане на високи производствени резултати. В резултат на разгорялото се социалистическо съревнование колективът на монтажния цех с началник инж. Цонка Иванова и партиен секретар Христо Трифонов изпълни предсрочно плана си за август, като до края на месеца произведе 50 везни за износ над плана.

С радващи постижения посреща празника и колективът на Базата за развитие и внедряване към завода. Нейните специалисти започнаха монтажа на първата партида везни с неавтоматично уравновесяване — 1000 кг, предназначени за износ.

Васил ПЕНЧЕВ

Нося България в сърцето си

Една снимка с автограф „намира" своя жив образ ● След 35 години съветският офицер Павел Андреевич Новожилов отново е в прегръдките на своите български приятели

„За спомен на Марин Христов Джипов от съветския войн" — само тези думи е написал на своята снимка младият съветски офицер Павел Андреевич Новожилов през октомври 1944 година, когато за едно със свои бойни другари е бил скъп гост в дома на дългогодишния и уважаван работник-захаровар Марин Джипов от Долна Оряховица. 35 години снимката пази образа на съветския момък-освободител и доскоро никой не знаеше каква е неговата съдба — жив ли е, къде е сега, какво работи.

Тези въпроси дълго са вълнували сина на Марин Джипов — Любомир, тогава дете, а сега музеен работник в Плевен. С помощта на български и съветски органи и служби близо две години са се водили разговори и кореспонденции, за да стигнат най-после до търсения адресат, до Павел Андреевич Новожилов, учител по география и биология в средното училище в с. Филинское, Горкиевска област.

И ето, в навечерието на 35-та годишнина на свободата Павел Новожилов е отново в България, по познатите нему места, сред своите стари приятели. Малко преди сърдечните му срещи в Долна Оряховица той бе любезен да отговори на наши въпроси.

— Как посрещнахте вестта, че Ви търсят стари приятели от България? Какви чувства изпитахте в първия момент?

— Как посрещнах вестта, че отново съм „открит" за България? Бях поразен. Извикаха ме във Военкома. Казаха ми, че ме търси гражданинът на Народна република България Любомир Джипов и иска моя адрес. След два месеца получих голямо писмо, в което Любомир обяснява, че си спомнил за мен по снимката, която оставих на баща му през октомври 1944 година. Молеше да отговоря дали съм аз на снимката и описваше подробно всички обстоятелства от моето пребиваване в Долна Оряховица. Дори беше прекопирал моя автограф. Отговорих с голямо вълнение, че търсеното лице съм аз, че просто не мога да повярвам, че имам голямото удоволствие отново да се свържа с хора от моята младост, от онова съдбовно време на Великата отечествена война.

Така завързахме хубава преписка, която завърши с покана на към мен и съпругата ми Зоя Василевна да посетим България. Наближавам 60-те, и аз, и жена ми често боледуваме, бояхме се от дългия път. Посъветвах се с лекар, той ме увери, че нищо няма да ми се случи.

Ето, че пристигнахме. И нашата топла среща предизвика такъв ентусиазъм, че забравих ме за своите болести. Във ва шата хубава страна се чувствувам млад, здрав, щастлив. Ето какво направи втората ми среща с България.

— Какви са спомените Ви за посрещането на Съветската армия от българския народ?

— Когато стъпих на българска земя през есента на 1944 година, почувствувах, че ние идваме тук като братя-освободители. Знаех твърде много от историята на руско-българските отношения и ми беше много интересно да видя какви хора са българите, каква ще бъде нашата среща. Срещата беше изключително сърдечна, топла. В Долна Оряховица ме настаниха заедно с другарите ми в къща на добри български хора — в семейството на Марин Джипов. Тук бях 4 или 5 дни. Прекарахме времето спокойно. Радвахме се на добрината на хората, на тяхното въодушевление, че настъпва нов живот, на тяхната готовност да участвуват в изграждането на едно хубаво бъдеще. После бях във Видин. Навсякъде видях топлота и братски отношения. Това беше много вълнуващо и приятно и аз го запомних за цял живот. И понесох завинаги България в сърцето си.

— Имахте ли възможност през изминалите 35 години да следите развитието на България чрез печата, книгите, филмите? Как се отнасяте към успехите на българския народ?

— Случи ми се да бъда на изложбата на постиженията на народното стопанство в Москва, където бяха подредени първите експонати на българската промишленост. Минавах пътьом през Москва за Ленинград, но си оставих три часа, за да разгледам българската изложба. Бях поразен и много радостен. Знам, че България до Втората световна война беше почти чисто селскостопанска страна. Но на тази изложба бяха показани разнообразни промишлени изделия, и то с високо качество. Това ме уди ви, развълнува ме. И аз не си тръгнах, без да впиша отлични си впечатления от нея. Затова пребиваването ми в България винаги ми напомня родството, дружбата между нашите народи. Аз съм учител по география. Моята задача е да запознавам децата с всички страни и континенти. Но особено ми е приятно, когато предавам урока за България. Тогава отделям не два часа, както се полага по учебната програма, а 16—18 часа. Три-четири седмици събирам учениците вечер и разказвам най-напред моите впечатления за тази малка, но близка до нашите сърца слънчева страна, навлизам в подробности в материала, за да бъдат по-богати и трайни знанията на моите ученици за България. Сега, след като подновихме връзките със семейство Джипови и най-вече с Любомир, притежавам много нови материали, с които обогатявам своите уроци. Така че от България винаги се интересувам и се старая да пропагандирам и като лектор в дружество „Знание" всичко, което е свързано със съветско-българската дружба.

— Как изглежда нашата страна след 35 години?

— Красива и обновена. Това, което виждам сега в България, го нямаше през 1944 година. Появили са се много промишлени предприятия. Има голямо гражданско строителство. Пре образили са се селищата. Тъй като Любомир сега е в Плевен, имах възможност по-подробно да се запозная с този красив, много красив град. Вярно е казано, че той е символ на българо-руската и българо-съветската дружба. Паметници, мавзолеи и прекрасната панорама са увековечили тази свята дружба. Всичко това предизвиква трогателно чувство на благодарност у съветския човек, който навсякъде усеща братската обич и признателност на българския народ към двойните освободители.

Изменили са се хората. И това е главното. Настроението им е бодро, жизнерадостно. Народът живее добре и се стреми към още по-хубаво бъдеще и това е смисълът на септември 1944 година.

Петранка ДИМИТРОВА

ПЛОДОВЕ НА УДАРНИЯ ТРУД

Дните пред юбилея на свободата бяха обявени за ударни в Завода за елдвигатели — Велико Търново. Целият колектив се включи в социалистическото съревнование под надслов „35 ударни дни за високи производствени успехи и високо качество".

Вчера на организирания ден на трудовата слава бяха отчетени резултатите. Обещанието успешно е изпълнено. От конвейера с 5 дни предсрочно слезе 700-хилядният електродвигател.

Първенците в социалистическото съревнование бяха наградени. За тях самодейният дамски състав за руски и съветски песни към предприятието изнесе поздравителен концерт.

Иван МАРИНОВ

ВЛАСТТА Е НАША!

Из дневника на трета чета на Горнооряховския партизански отряд

Пожълтели листи от обикновена тетрадка. В тях са отразени съдбовни моменти. С неравен почерк политическият ръководител Боян (Христо Камбуров от Михалци) е разказал за дейността на III чета на Горнооряховския партизански отряд. Началото на дневника започва на 19 август 1944 година, когато Дряновската и Павликенската чета действуват заедно до началото на септември.

Напрегнато партизанско ежедневие. Времето е разчетено: сутрин — сън или свободни занимания след обед — политически доклад за международната и вътрешната обстановка, разбор на проведена акция, заседание на военния съвет или щаба на четата, лекции за комунистическия морал и дисциплината, разискване по битови въпроси и т. н.; вечер — военно учение, политическа акция или културно-масова работа. Партизаните слушат разкази, стихове, хумористични от Любен, Пенчо, Боряна, декламират стихове на Христо Козлев. За ръководство на живия вестник са избрани Манол (Тодор Петров от Шемшево), Жечо (Христо Узунов от Върбовка) и Любен (Недялко Найденов от Михалци). Избрани са и отговорници при колективното четене за всяко отделение.

На първото заседание — 19 август, ръководено от командира на обединената чета — Димо (Цоню Лафчиев от Керека) присъствува и представителят на щаба на VIII оперативна зона Ютко (Стоян Бъчваров). Той докладва за политиката на правителството на Багрянов.

„20 август 1944 г.
Сутринта — сън
След обед — доклад на др. Ютко — политически анализ на речта на Багрянов в парламента.
Вечерта — акция в село Емен.
Нощта — придвижване".

Това е най-крупната, добре организирана и с най-голямо политическо значение акция на четата. На 22 август на колективно заседание командирът Димо прави разбор на Еменската акция.

На 27 август Асен изнася беседа за дейността на агитколоните... **„Нужен е похват и умение да се изтъкне нашата борба и с интерес да ни слушат, да се говори за болките на народа, да се движим по улиците като боеви щурмови групи".**

На 28 август Боян е записал: **„Преди обяд — почивка и свободни занимания; след обед — военен съвет, заседание на щаба, колективно заседание, подготовка за акция; вечерта — акция в село Керека; нощта — оттегляне".**

На колективното заседание командирът говори за предстоящата акция, разпределя задачите между бойците.

30 август 1944 година.

Разбор на политическата акция в Керека. Докладва политкомисарят Стойчо (Никола Българенски): **„Акцията беше успешна. Личеше по уката от миналата. Устремът — внушителен. Щурмовите групи и групите за експроприиране изпълниха блясково задачите. Засадите — на място. С барабан бе свикано събрание. Партизаните се сляха с народа. Нямаше охрана. Народът добре посрещна събранието и оратора. Най-високият момент от ентусиазма беше разграбването на склада с наряда, взет от селяните. Оттегляне добре — с маршировка и песни. Народът ни почувствува като свои!"**

1 септември 1944 г.

Боян разглежда политическата страна на акцията в Керека: **„Политическият ефект беше грамаден. Народът беше завладян. Това пролича при публичното събрание — присъствуваха около 200 души. Народът разби склада и разгради наряда... Той се почувствува свободен. С интерес се четяха позивните".**

2 септември — след обяд — подготовка за акция; на черта — акция в с. Малкочево!

5 септември 1944 г.

Разбор на акцията в с. Малкочево (Буря) I. Военна страна — докладва Димо: **„Разузнаване добро, успешно атакувахме селото и го превзехме. Общината завладяхме, прекъснахме телефона, арестувахме няколко мръсника, извършихме експроприация, раздадохме много дрехи и вълна на населението".**

II. Политическа страна — докладва Боян: **„С барабана свикахме събрание. Присъствуваха всички селяни. Речта на оратора изслушахме с внимание. Разобличихме селските тузове. Ефектът, който произведе акцията беше великолепен. Селяните останаха с добри впечатления от партизаните и от тяхното държание. Някои партизани пяха, а други декламираха. Разделихме се сърдечно с населението. Оттук взехме 4 пушки, 3 пистолета, много патрони, дрехи и храна".**

На 8 септември вечерта четата се разделя на две — първа чета, начело с Димо заминава към Малкочево и Дряново, втора — с командир Пенчо и политически ръководител Боян заминава за Михалци. Вечерта заминава свръзка за Михалци. На 9 септември след обяд тя донася вестта за установяване на народната власт в района. „Всички бойци се натоварихме на каруци и потеглихме за Михалци. Със смела и светкавична акция овладяхме селото. Вечерта направихме митинг. Властта бе в ръцете на партизаните и ОФ!

На 10 септември бяхме в гр. Павликени.

На 11 септември влязохме в казармата..."

Ръката на Боян е написала последните думи в дневника: „ВЛАСТТА Е НАША В ЦЯЛАТА СТРАНА".

Маргарита ПЕТРОВА
Окръжен исторически музей

Златен век на българската култура

Сега, когато нашият народ прави празнична равносметка на изминалите 35 години по пътя на социалистическото ни развитие, не може да не се отбележи, че за културата и изкуството те бяха „златният век". Няма съмнение, че без спорните успехи в тази сфера са тясно свързани с изключителните грижи, които Българската комунистическа партия полага за духовния разцвет на нацията. Човекът на социалистическото общество трябва да бъде духовно извисен, да притежава богата култура, да бъде всестранно развита личност. Ето изходните позиции!

Особено характерен и плодотворен е периодът след историческия пленум на ЦК на Партията от 1956 г., с делото на който са свързани най-крупните достижения на културната революция и развитието на социалистическата култура у нас. Той решително и без възвратно ликвидира отстъпленията от ленинските принципи на партийното ръководство на културата и изкуството, отрече проявите на административния подход и субективизма в направляването и оценките на културните процеси и явления. Априлският пленум създаде изключително благоприятен обществен климат за пълнокръвен разцвет на художествената култура върху основата на социалистическия реализъм.

Резултатите от културното обновление са налице. Едни от неговите белези е демократизацията на културата. Най-широките народни слоеве и преди всичко самата интелигенция бяха привлечени както в процеса на създаването на художествени ценности, така и в непосредственото управление на културата. Най-ярък израз на доверието, което се отрежда на художествените творци, бе въвеждането на общественo-държавното начало на културния фронт. Този акт сплоти още повече творческите сили на нацията около линията на Партията, върху непоклатимите основи на марксизма-ленинизма, на пролетарския интернационализъм. И още нещо — постигна се децентрализация на културата. Известно е, че София бе единственият културен център в страната. За тридесет и пет години столицата се разви като главно средище на културата и изкуството. Но наред с това във всички селища на страната се създадоха благодатни условия за културен живот. Редица важни прояви в тази област с национален и международен характер станаха не само на софийска територия. Понятието „провинциална култура" като белег на нещо второкачествено отдавна не съществува в съзнанието на хората.

Ето — това са едни от предпоставките за онзи бурен разцвет на националната култура, който сега прави впечатление и зад граница. България зае едно от челните места в световните статистики по редица показатели в духовната сфера. Това се отнася например до книгоиздаването. На човек от населението вече се падат по 6.4 броя книги. Само през 1978 г. са отпечатани 4000 заглавия в тираж над 52 милиона екземпляра. През тази година процентите ще се увеличат съответно с 3 и 5.8. Тези цифри дават представа за мащабите на днешното ни книгоиздаване. България се гордее с писатели като Георги Караславов, Людмил Стоянов, Димитър Димов, Емилиян Станев и други, чиито книги се четат на 35 езика. Имената на Николай Гяуров, Райна Кабаиванска и Борис Христов са в списъка на най-прочутите оперни певци. Народният художник Дечко Узунов бе избран за президент на Световната асоциация по пластичните изкуства. България бе определена за „република" на художествената самодейност, която буквално покорява цял свят със своята самобитност и жизненост. В България си дават среща писатели, музиканти и театрални дейци от цял свят. Не е ли това авторитетът, който социалистическата култура на нашата страна извоюва в международен мащаб! Една култура, огледало на динамичната съвременност с нейните най-актуални социално-политически, нравствени и естетически проблеми, на живота на човека-строител — на новия живот. Една култура, която възпитава в най-високите естетически идеали на човечеството и утвърждава хуманизма и разбирателството между народите, които претворява духа на Европейското съвещание за сигурност и сътрудничество в Хелзинки.

Всичко това дава основание да се говори за „златен век" на българската култура. Всичко това е гаранция за нейния още по-голям разцвет.

Бинка МИЛЕВА-МАРИНОВА (БТА)

Анка Косева и Тодорка Любенова, майсторки на машини за гилзи, се наредиха на челно място в социалистическото съревнование и имат голям принос в усвояване на мощностите на комбинат за опаковки „Съба Енева" — Павликени.

Равноправно сътрудничество

12 години от подписването на първия Договор за дружба, сътрудничество и взаимна помощ между НРБ и ГДР

Подписаният преди 12 години първи Договор за дружба, сътрудничество и взаимна помощ между Народна република България и Германската демократична република бе естествен резултат от възходящото развитие на отношенията между двете социалистически държави. Договорът бе логична проява на постоянно крепнещата ни дружба, чиито непоклатими основи бяха положени от двамата велики синове на нашите народи Георги Димитров и Ернст Телман.

В изпълнение на съюзния договор от 1967 година, подновен през 1977 година, България и ГДР развиват своите двустранни отношения на базата на равноправно сътрудничество и взаимно доверие, в съответствие с принципите на социалистическия интернационализъм. Заедно с другите страни-членки на СИВ и в братска дружба със Съветския съюз НРБ и ГДР вървят рамо до рамо по пътя на изграждане на развито социалистическо общество.

Структурните изменения, които настъпиха в икономиката на България в резултат на социалистическото строителство, оказаха огромно влияние върху търговските ни отношения с ГДР. Докато в периода след Втората световна война в износа ни за ГДР преобладаваще селскостопанската продукция, сега съотношението е в полза на промишлените стоки. България изнася за ГДР най-съвършени машини и съоръжения — изчислителна и организационна техника, подемно-транспортни машини и др. Нашата страна доставя на ГДР 95 на сто от необходимите й електрокари и електротелфери. Преобладаващо място в износа на нашата машиностроителна продукция заемат специализираните и кооперирани изделия в областта на електрониката и електротехниката, енергетичното оборудване и др. В същото време на най-големите обекти на социалистическото строителство у нас работят комплексни системи и машини, произведени в ГДР.

Все повече се разширяват връзките ни и в областта на науката, техниката, културата, образованието и туризма.

Важно значение за по-нататъшното развитие на икономическите, политическите и културните отношения между двете социалистически държави имат срещите и разговорите на другарите Тодор Живков и Ерик Хонекер. На тях се прави оценка и се начертават главните насоки на разширяването на плодотворното сътрудничество между НРБ и ГДР.

(БТА)

Предпразнични дарове за павликенчани

● От 1 стр.

гално развитие на колектива са изразходвани над 1 милион лева. Построени са 75 апартамента, детска градина за 150 деца, в района на язовир „Ал. Стамболийски" се строи дом за отдих и възстановяване. В стола на предприятието на ресторантски начала се сервира обед и вечеря с 25 на сто намаление. Открити са лавка и магазин за хранителни стоки, който работи по заявка. Със собствени сили колективът изгради модерна рибно-спортна база край с. Росица.

За всичко това другарят Петър Николов горещо благодари на целия колектив, на първенците и орденоносците, на работниците от Общостроителното предприятие на СМК в Павликени с директор инж. Стоян Станчев, на техническите ръководители Христо Димитров, Ангел Донев, на бригадите на Иван Стоянов, Станислав Шомев, Мехмед Юсеинов, Иван Ганчев и др., на главния проектант инж. Стефка Петрова, на директора на „Хим проект" инж. Конфино и др.

Др. Янко Марков прочете указа на Държавния съвет за награждаване на строители, монтажници, инвеститори, проектанти и производственици, взели активно участие в изграждане на разширението на завода и им връчи високите отличия.

От името на правителството министърът поздрави колектива, първенците и орденоносците. Той говори за успехите на страната пред 35-годишнината на свободата и за отговорните задачи, които се поставят пред трудещите се. Сега не е достатъчно, каза той, да се изпълняват и преизпълняват качествените показатели, да се постигат високи темпове, а са нужни скокове в повишаване качеството и ефективността на производството.

Заместник-директорът на Завода за хартиени опаковки инж. Венко Букарев, прочете заповедта на министъра на горите и горската промишленост за удостояването със званието „Отличник" на министерството дългогодишни работници в завода (**Имената на наградените поместваме отделно**).

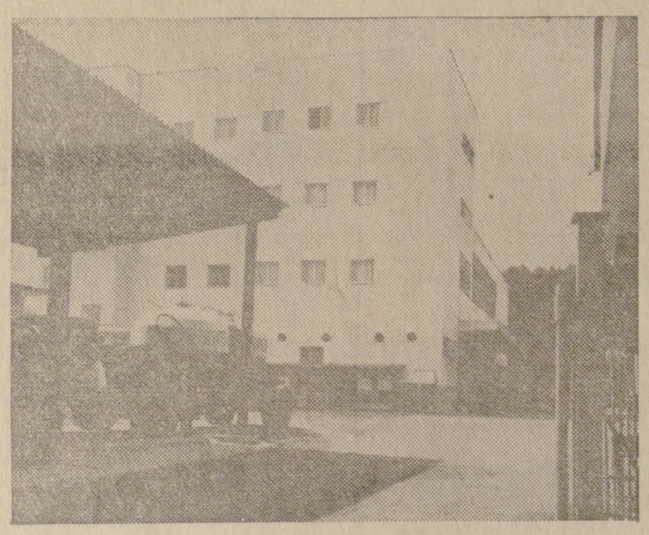

Новият Хлебозавод в Павликени
Снимка Петко ИОНЧЕВ

Първенецът на седмата петилетка Георги Петков прочете рапорт-обещание на колектива до Министерството на горите и горската промишленост и Окръжния комитет на БКП за пълно натоварване на мощностите и високо качество и ефективност, за предсрочно изпълнение на плана за седмата петилетка.

Присъствващите на тържеството с пълно единодушие приеха поздравителна телеграма до ЦК на БКП, предложена от секретаря на първичната партийна организация Иван Чакъров.

Др. Янко Марков преряза трицветната лента и честити новата придобивка на павликенчани.

— — —

Тържеството пред новия Хлебозавод бе открито от Марийка Станчева, секретар на общинския комитет на БКП.

Тук бяха и първият секретар на посолството на СССР у нас Игор Иванович Ходанович, председателят на контролния съвет на ЦКС Трайко Бебов, ръководителят на групата съветски монтажници Валери Романов, проектанти и строители на Хлебозавода.

Доклад прочете Христо Цанев, председател на Районната потребителна кооперация.

Хлебозаводът, едно от основните поделения на хранително-вкусовия комбинат на РПК, разполага с всичко необходимо за съвременно производство на 12 вида хляб и закуски за задоволяване нуждите на населението от общината и с допълнителни резерви. Той е съоръжен с машини преди всичко от Съветския съюз и монтажът им е извършен с помощта на съветски специалисти под ръководството на Валерий Иванович Романов.

От името на съветското посолство сърдечно приветствие към трудещите се от Павликени и колектива на новия Хлебозавод по случай Празника на свободата поднесе Игор Иванович.

Др. Стоян Витанов, председател на ОКС, прочете заповед за награждаване на строители, проектанти инвеститори и производственици, взели участие в изграждането на Хлебозавода.

Др. Йордан Костов поздрави стопаните на това модерно предприятие, рожба на българо-съветската дружба, благодари на неговите строители и монтажници, на съветските специалисти и им пожела успехи в ефективното използуване на новите мощности.

Той преряза трицветната лента и обяви Хлебозавода за открит.

— — —

И двете нови придобивки на павликенчани са ярка изява на социалистическата икономическа интеграция, на претворяването в живота на решенията на XI конгрес на БКП, Националната партийна конференция и указанията на др. Тодор Живков, дадени на Националното съвещание на 9 януари т. г.

Иван КОЛЕВ

Снимка Иван РУСКОВ

Високи отличия

С указ на Държавния съвет са наградени следните строители, монтажници, инвеститори, проектанти и производственици, взели участие в изграждане разширението на комбината за опаковки „Съба Енева":

С орден „ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ НА ТРУДА"

Ангел Димитров Донев — технически ръководител и Петър Косев Николов — директор на комбината

С „ОРДЕН НА ТРУДА" — златен

Константин Христов Даскалов — инвеститорски контрол, Детелин Ганчев Мадров — енергетик, Стоян Станчев Стоянов — директор на общостроително предприятие на СМК, Иван Атанасов Велков — технически ръководител, Иван Георгиев Стоянов — зидаро-кофражист, Евгени Христов Колев — технически ръководител, Петко Маринов Петков — групов технически ръководител, Недялко Стефанов Буров — технически ръководител и Върбан Георгиев Златев — бригадир.

С „ОРДЕН НА ТРУДА" — сребърен

Иван Петров Иванов — зидаро-кофражист, Александър Божанов Кръстев — бояджия, Стефан Косев Ненков — фугенист, Иван Атанасов Чакъров — началник отдел и партиен секретар в комбината

С „ОРДЕН НА ТРУДА" — бронзов

Христо Йорданов Рашков — електроженист.

С медал „ЗА ТРУДОВО ОТЛИЧИЕ"

Веселин Петков Христов — началник на цех, Христо Петров Стефанов — началник на цех, Никола Иванов Николов — групов майстор, Йордан Ганчев Бобев — главен механик, Атанас Здравков Атанасов — огняр, и Марин Христов Димитров — майстор.

Със значката „Отличник на Министерството на горите и горската промишленост" са отличени Анка Косева, Иван Цветков, инж. Александър Иванов, Гина Симеонова, Христо Цонев, Иван Димитров, Илия Стоянов и Никола Ков.

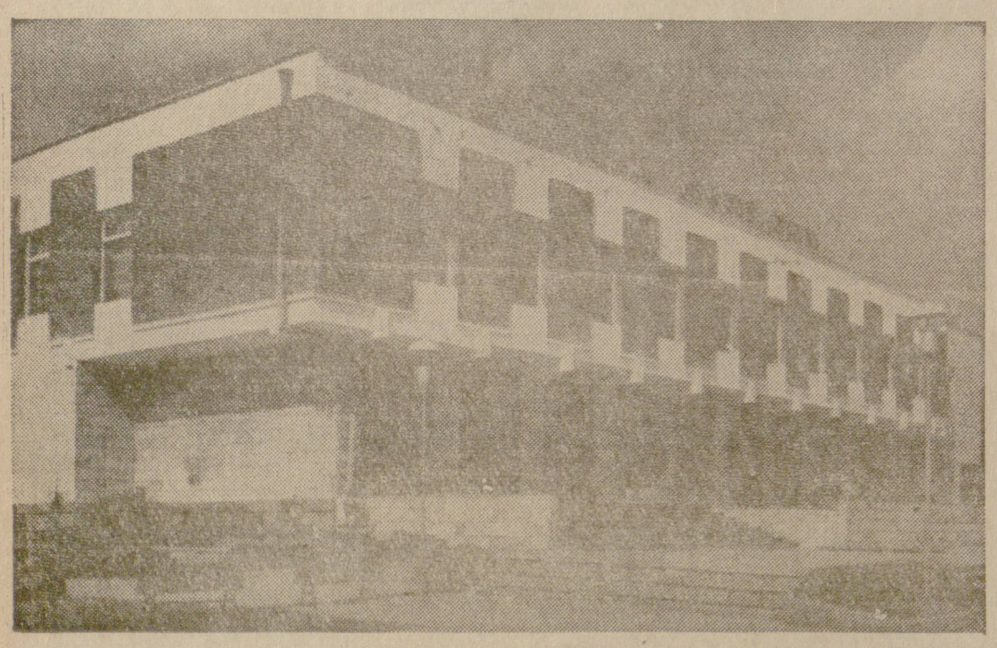

Днес в Българско Сливово ще разтвори врати нов читалищен дом, скъп дар за жителите на селото в дните пред 35-годишнината от победата на социалистическата революция в България. В просторната, модерна сграда има театрален и киносалон с над 300 места, три гримьорни, две зали за игри, библиотека с над 11 000 тома книги, а в партера — сладкарница

Физкултура, спорт, туризъм

Велико Търново — Полтава

Поделени победи в срещите на дружбата

Една след друга се завършаха от гостуването си в Съветския съюз представителните спортни групи от окръга, в които бяха включени съставите по баскетбол за юноши и девойки на „Етър" и сборният отбор по лека атлетика на окръга. В продължение на една седмица те гостуваха на спортистите от побратимената Полтавска област в изпълнение на договора за всестранен дружески спортен обмен.

Радушно бяха посрещнати в Кременчуг лекоатлетите и лекоатлетките на окръга. Срещата им със състава на спортен клуб „КРАЗ" премина при голям интерес и силно оспорвана борба. В двата състезателни дни зрителите видяха много майсторски бягания, силни изяви и в лекоатлетическите сектори. При жените с успех се поздравиха лекоатлетките от Велико търновски окръг. Те събраха 41 точка срещу 35 за домакините.

Заслужават внимание хубавите резултати на 100 метра гладко бягане — мс Галина Енчева постигна 11.3 секунди, а Валентин Атанасов (и двамата от Велико Търново) — 10.6 секунди. Те заеха убедително първите места в своите дисциплини. Добро е представянето и на мс Нели Георгиева на скок на дължина — първо място с резултат 6.08 метра.

По-добри в съревнованието между мъжете бяха лекоатлетите от КРАЗ. Те се наложиха с 57 точки срещу 42 за великотърновчани.

Срещата бе ръководена от съдията от всесъюзна категория Ив. Колесников, утвърден за съдия и в Олимпиада-80 в Москва.

Великотърновските спортисти бяха приети от стопанското ръководство на това крупно промишлено предприятие, посетиха някои от заводите, както и музея, където са показани различни експонати от богатата история на КРАЗ.

На Спортна школа № 2 в Полтава гостуваха отборите на „Етър" по баскетбол — юноши и девойки младша възраст. В първата среща юношите на Полтава победиха великотърновчани с 47:45, а в реванша на следващия ден победители излязоха момчетата от „Етър" — 55:47. И двата мача при девойките приключиха с успех на полтавчанки — първият при 47:46 и вторият с 42:38.

В третия състезателен ден баскетболистите и баскетболистките гостуваха на Спортната школа в Лубни. Тук двойна победа постигнаха гостите от Велико Търново при юношите с 68:26 и при девойките с 32:24.

Така се оформи общият дружески баланс — домакини и гости си поделиха по три победи.

По време на гостуването бе уредена вечер на българо-съветската дружба. Съветски състезатели, треньори, спортни ръководители разказаха за своята работа, за успехите и проблемите си, обменихa по ложителния опит в организацията на учебния процес и в състезателната дейност.

Александър ТОШЕВ

Активна спортна дейност

Обичат спорта работниците и служителите в Комбината за складова техника — Горна Оряховица. Активно работят секциите към съвета за физкултура и спорт — по спортна гимнастика, лека атлетика, баскетбол, футбол, плуване, ски, волейбол тенис на маса и други. През тази година 754 души от работническия колектив участвуваха в различни състезания, станаха носители на значката СМ „Родина". Окръжен работнически първенец е отборът по ски. Добри представители имаше комбинатът и на финалите на работническата спартакиада (шесто място в отборното класиране по спортна гимнастика).

В масовото преплуване на Дунав през юли стартира и група на комбината.

Организиран бе гребен туристически поход с туристически каяци по р. Дунав от Свищов до Силистра. В този поход участвуваха само работници и служители от Комбината за складова техника.

Елена ЧАКОВА
физкултурен организатор

Окръжни

футболни групи

ЕЛИТНА

Кесарево — Лясковец 0:3, Полски Тръмбеш — Бутово 1:1, Килифарево — П. Тръмбеш 0:3, Златарица — Д. Оряховица 5:2, Сухиндол — Джулюница 3:3, Б. Сливово — Свилоза 0:2, Б. черква — Дебелец 2:0, Драганово — Захарен комбинат 1:1

КЛАСИРАНЕ

1. Захарен комбинат	34:10	12
2. Полски Тръмбеш	25:9	12
3. Лясковец	24:6	11
4. Златарица	23:10	11
5. Стражица	24:4	9
6. Свилоза	16:7	9
7. Драганово	13:5	8
8. Джулюница	16:14	8
9. Бутово	9:9	8
10. Бяла черква	8:12	6
11. Дебелец	8:13	6
12. Овча могила	10:17	6
13. Килифарево	11:21	5
14. Долна Оряховица	16:17	4
15. Ресен	8:15	4
16. Михалци	7:19	4
17. Кесарево	8:18	3
18. Сухиндол	7:21	3
19. Поликрайще	9:36	3
20. Бълг. Сливово	6:20	2

„А" ИЗТОЧНА

КЛАСИРАНЕ:

1. Присово	16:5	8
2. Скл. техника	13:6	8
3. Сашево	11:0	7
4. Самоводене	8:6	5
5. Железничар	8:4	4
6. Добри дял	12:10	4
7. Янтра	9:8	4
8. Никюп	10:11	4
Камен	7:8	4
10. Дичин	8:12	4
11. „Енчо Стайков"	9:5	3
12. Константин	9:9	3
13. Асеново	12:10	2
14. Беляковец	10:11	2
15. Леденик	2:5	2
16. Полски Сеновец	7:13	2
17. Крушето	4:15	2
18. Вонеща вода	4:21	0

„А" ЗАПАДНА

КЛАСИРАНЕ:

1. Ореш	15:6	8
2. Вардим	13:2	7
3. Козловец	13:2	6
4. Върбовка	14:7	6
5. Драгомирово	12:9	5
6. Патреш	15:4	4
7. Горна Липница	7:2	4
8. Климентово	10:9	4
9. Недан	8:8	4
10. Долна Липница	12:15	4
11. Морава	10:12	3
Хаджидимитрово	12:14	3
13. Масларево	11:16	2
14. Караисен	3:9	2
Обединение	3:9	2
16. Лесичери	4:11	2
17. Балван	4:16	2
18. Алеково	2:9	1
19. Батак	5:13	1

В „Б" РФГ

Шести междинен кръг

Вчера се играха срещите от VI кръг в Северната „Б" РФГ. С особен интерес се очакваше двубоят в Елена между „Вечвой" и „Червено знаме" (Павликени). Още в 6-та минута Николов (10,В) и Гиздев (11,В) имаха отлична възможност да реализират гол, но Паралийски (1,Ч.зн.) с отличен плонж спаси. Заредиха се много атаки към двете врати, но винаги надделяваха защитниците. Гостите също се активизираха и в 18-та минута Чолаков (2,Ч. зн.) остро насочи топката над гредата. Малко по-късно Атанасов (9, Ч. зн.) излезе сам срещу Алиманов (1,В), но пропусна изгодното положение.

През втората част темпото спадна. Въпреки това отново се създадоха възможности за гол, но нападателите от Елена и Павликени останаха длъжници на многобройните зрители — 0:0.

Ценна точка извоюваха студентите от „Академик" (Свищов), които срещнаха в столицата своите колеги от „Академик" (Сф). Те бяха близо и до пълен успех, но в 28-та минута не оползотвориха отсъдената в тяхна полза дузпа. Домакините поведоха чрез Илиев в 18-та, а свищовци чрез Курбанов изравниха в 76-та минута — 1:1.

На електрическо осветление на стадион „Д. Дюлгеров" в Горна Оряховица мачът „Локомотив" (ГО) — „Лудогорец" (Разград) завърши 1:0 за „Локомотив (голмайстор Абишев в 53-та мин.)

Слънчеви дворци за децата от Свищов

Вчера в Свищов за най-малките жители на града отвориха врати две нови целодневни детски градини — ЦДГ № 5 и ЦДГ — № 3 с над 250 места.

Скъпи гости на тържеството бяха Кирил Панайтов, секретар на Окръжния народен съвет, Георги Божанов, председател на общинския народен съвет, Иван Великов, секретар на общинския комитет на БКП, много граждани.

Двата нови обекта бяха открити от Кирил Панайотов и Георги Божанов. Поднесени бяха приветствия от родителските комитети от СХК „Свилоза".

Божан ДИМИТРОВ

Телевизия

ЧЕТВЪРТЪК — 6 СЕПТЕМВРИ

10.00 — По света и у нас; 10.30 — „По хълмовете на времето" — сериен документален филм; 11.20 — „Сами сред вълци" — български телевизионен филм, I серия; 12.40 — Информационен дневник; 17.30 — Новини; 17.40 — XXXV панаирна панорама; 18.10 — „Безкраен полет" — предаване за децата; 18.40 — Ветераните разказват; 19.00 — Хроника на времето: „Моравски делници" — филмов очерк за АПК с. Морава, Великотърновско; 19.25 — Концерт народна музика; 19.50 — Лека нощ деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.30 — „По хълмовете на времето" — сериен документален филм; 21.20 — „Сами сред вълци" — български телевизионен филм, II серия; 22.50 — Новини; 23.00 — Балканиада по водни ски — репортаж.

ВТОРА ПРОГРАМА

18.30 — „Бедната улица" — български игрален филм; 20.00 — „Север" — програма на ТВЦ Русе; 20.30 — Московски срещи: Сергей Алексеев; 21.05 — „Млади музиканти"; 21.35 — Галерия ЛИК: „Н. Х. Николай Шмиргела"; 22.05 — Новини — БТА 22.15 — По света и у нас.

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА

ПЕТЪК — 7 СЕПТЕМВРИ

10.00 — По света и у нас; 10.30 — „По хълмовете на времето" — сериен документален филм; 11.20 — „Сами сред вълци" — български телевизионен филм, II серия; 12.50 — Информационен дневник; 17.30 — Новини; 17.40 — XXXV панаирна панорама; 18.10 — Слово на изпълнителния и пълномощен посланик на КНДР у нас Пак Хен Бо по случай националния празник на страната; 18.20 — „С дружба света да въоръжим" — документален филм за сътрудничеството на страните — членки на СИВ; 19.20 — Песенен концерт; 19.50 — Детски филм; 20.00 — Новини; 20.10 — „По хълмовете на времето" — сериен документален филм; 21.00 — „Времена" — информационна емисия на Централната съветска телевизия; 21.35 — „Сами сред вълци" — български телевизионен филм, III серия; 23.15 — Новини.

ПРОДАВАМ къща — свещеник Недялко Милев, Мердания — Великотърновско. 2—1

4-22-84 ПРОДАВА немско пиано — Г. Оряховица. 2—1

ЗАМЕНЯМ етаж центъра В. Търново за София, тел. 2-06-97.

ПРОДАВАМ „Трабант 600" с нов двигател, Павликени, „Илия Златев" 10 Б — Чакъров, тел. 48-75. 2—1

ПРОДАВАМ „Трабант 601" с. Долна Липница, Тодор Димитров Тунев, телефон 430 до 17 часа.

4-01-93 ПРОДАВА „Жигули" в отлично състояние — след 17 ч.

ПРОДАВАМ спешно „Трабант 601", ул. „Медникарска" 17, В. Търново — Георгиев. 2—1

ПРОДАВАМ „Рено 10", В. Търново, ул. „Ст. Димитров" 3—А, след 16 часа — Димитрина Иванова. 2—1

ЗАМЕНЯМ апартамент В. Търново за апартамент — София, 2-77-22.

ПРОДАВАМ дворно място 1000 кв. м с. Крушето, Г. Оряховица, „В. Априлов" 20 — Петрови, след 17 ч.

ПРОДАВАМ „Шкода" 100", 2-87-76, след 20 ч.

ПРОДАВАМ „ГАЗ 69", В. Търново, ул. „Акация" № 9 В — Димитров. 2—1

ПРОДАВАМ стадо кози 40 бр., с. Зах. Стояново. Търговищко — Ибрям Сюлейманов. 3—1

ПРОДАВАМ „Лада 1500" в много добро състояние, тел. 92-24-40 — Хаджидончев, Полски Тръмбеш. 3—1

2-51-73 ПРОДАВА „Жигули", изгодно.

ПРОДАВАМ „Москвич 412" комби, Дебелец, „И. Найденова" 1 — Иванови 2. 2—1

ПРОДАВАМ ЗАЗ—966 за 1200 лева — 2-58-51, театъра, Слави Монев.

Адрес на редакцията: 5000, Велико Търново, Партиен дом. Телефони — главен редактор — 2-04-58, зам.-главен редактор — 2-05-26, отговорен секретар — 2-99-61, секретариат — 2-17-12. Отдели: „Организационни и идеологически проблеми" — 2-41-50 и 2-17-79, „Икономически проблеми" — 2-05-27 и 2-38-31, „Изкуство, култура и проблеми на Велико Търново" — 2-03-08, „Кореспонденти" и „Хумор и сатира" — 2-40-22, „Писма на читатели" — 2-99-62, фоторепортер — 2-38-20, счетоводство — 2-40-14, телекс и машинописка — 2-04-59, дежурен редактор и коректор — 2-26-79.

Телекс: 066570. Сметка в ДСК — Велико Търново 185 5570.

ИНДЕКС: 21301

Търговската мрежа през празничните дни

За да се създадат условия за великотърновчани и гостите на града да извършат спокойно покупките си за празника, търговската мрежа във Велико Търново ще работи както следва:

На 6 и 7 септември ще работят всички магазини за промишлени и хранителни стоки. През тези дни с един час се удължава работното им време. На 8 септември магазините ще работят с нормално работно време.

На 9 и 10 септември снабдяването на населението с продукти от първа необходимост ще се извършва чрез дежурни магазини по райони, които ще работят до 12.00 часа.

За обслужване на гражданите по време на манифестацията ще бъдат разкрити достатъчен брой подкрепителни пунктове за продажба на закуски, захарни изделия, бадони, знаменца и други дребни стоки.

БИТУ ще приема поръчки до 18.00 часа на 7 септември.

Заведенията за обществено хранене от лукс, екстра и първа категория ще работят без прекъсване. В същите ще се предлагат куверти и ще се приемат групи за вечеря.

За населението от окръжния град са осигурени всички необходими стоки за посрещане на празниците.